

Dr hab. Antoni Nikiel
Instytut Sztuk Pięknych
Kolegium Nauk Humanistycznych
Uniwersytet Rzeszowski

Recenzja dorobku artystycznego, działalności pedagogicznej oraz organizacyjnej dr Natalii Brandt w związku z postępowaniem o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki

Zleceniodawca recenzji

Uczelniana Rada do Spraw Nauki i Jakości Kształcenia Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu (w piśmie H/24/URNiJK/2021-2022), która informuje o powołaniu mojej osoby w skład Komisji Habilitacyjnej z funkcją recenzenta (na podstawie pisma Rady Doskonałości Naukowej nr ZB.4000.43.2021.3.KK), w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki Pani dr Natalii Brandt.

Do zlecenia została dołączona następująca dokumentacja złożona przez habilitantkę w formie pisemnej i elektronicznej (pendrive):

- Dokumenty do postępowania habilitacyjnego, w tym: wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, kwestionariusz osobowy, poświadczona kopia dokumentu stwierdzającego posiadanie stopnia doktora;
- Autoreferat (plik pdf);
- Dokumentacja pracy wskazanej jako osiągnięcie habilitacyjne (plik pdf);
- Dokumentacja pracy wskazanej jako osiągnięcie habilitacyjne (e-book);
- Wykaz osiągnięć (plik pdf);
- Dokumentacja osiągnięć (plik pdf);
- Publikacja monograficzna (e-book).

Informacje podstawowe o kandydatce:

Pani dr Natalia Brandt urodziła się w 1983 roku w Wągrowcu. Jest absolwentką Wydziału Malarstwa i Rysunku Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz). Studia w zakresie malarstwa i rysunku ukończyła w 2009 roku, otrzymując dyplom magistra sztuki w dziedzinie sztuki plastyczne w dyscyplinie sztuki piękne nadany przez Radę Wydziału Malarstwa i Rysunku Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu w dniu 22 czerwca 2009 roku. Pracę magisterską zatytułowaną „Nieokreśloność a kolor” zrealizowała w Pracowni Rysunku prof. Jarosława Kozłowskiego i w Pracowni Malarstwa prof. Dominika Lejmana. W trakcie studiów dwukrotnie otrzymała stypendium naukowe ASP w Poznaniu (2007-

2008 i 2008-2009), stypendium V stopnia na odbycie stażu asystenckiego ASP w Poznaniu. Po ukończeniu studiów odbyła staż asystencki w Pracowni Malarstwa prof. Jarosława Kozłowskiego w Zakładzie Malarstwa i Teorii Sztuki na Wydziale Pedagogiczno-Artystycznym w Kaliszu, filii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W styczniu 2017 roku uzyskała stopień doktora sztuk plastycznych w zakresie sztuk pięknych nadany uchwałą Rady Wydziału Malarstwa i Rysunku Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu z dnia 21 grudnia 2016 roku. Promotorem przewodu był prof. Jarosław Kozłowski, a praca doktorska składała się z pisemnej dysertacji zatytułowanej „Sumienie obrazu” i części artystycznej pod tytułem „Amnezja”.

Od października 2011 roku została zatrudniona w charakterze asystentki w V Pracowni Rysunku prof. Jarosława Kozłowskiego na Wydziale Malarstwa i Rysunku Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Od 1 października 2017 roku pracowała na stanowisku adiunktki w V Pracowni Rysunku na Wydziale Malarstwa i Rysunku Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Od 1 października 2020 roku pracuje na stanowisku adiunktki w X Pracowni Rysunku dr. hab. Macieja Przybylskiego na Wydziale Malarstwa i Rysunku Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

Ocena dorobku naukowo-artystycznego

Pani dr Natalia Brandt jest autorką 14 wystaw indywidualnych, brała udział w 25 wystawach zbiorowych. Poza Polską swoje prace prezentowała we Włoszech, w Niemczech, Belgii, Japonii, Szwecji i Szwajcarii. Po uzyskaniu stopnia doktora zorganizowała trzy wystawy indywidualne:

2017 - „Zaślepienie”, Fundacja Profile, Warszawa;
2018 - „Ukryte związki rzeczy”, Galeria AT, Poznań;
2019 - „Gry przesunięć”, Fundacja Profile, Warszawa.

Ponadto w latach 2017-2021 artystka wzięła udział w 18 wystawach zbiorowych, w tym w 7 zagranicznych:

2017 – „Solari”, Kortrijk, Belgia;
2017 – „Sztuka dla Puszczy”, Galeria Miejska Arsenał, Poznań;
2018 – „Kto się nie boi awangardy III”, Fundacja Profile, Warszawa;
2018 – „Reversed Seeing”, Contemporary Art. Museum Ise, Japonia;
2018 – „Join the Dots/Unire le distanze”, Salone Degli Incantimay, Triest, Włochy;
2019 – „Sztuka wolności”, Galeria Altes Pfandhaus, Kolonia, Niemcy;
2019 – „Kto się nie boi awangardy IV”, Fundacja Profile, Warszawa;
2019 – „Kierunek przestrzeń”, UITP, Sztokholm, Szwecja;
2019 – „Books, Words, Ideas”, Muzeum Susch, Szwajcaria;
2019 – „Słuchając okiem”, Archiwum Idei, Poznań;
2020 – „Kto się nie boi awangardy V”, Fundacja Profile, Warszawa;
2020 – „Petit”, Galeria Sztuki im. Jana Tarasina, Kalisz;
2020 – „Disegno”, Fundacja Profile;
2020 – „Odwrócenia”, Galeria Naprzeciw, Poznań;
2020 – „Rozmowy/ Gespräche”, Miejski Ośrodek Sztuki, Gorzów Wielkopolski;
2021 – „Obrazy, książki, słowa”, Archiwum Idei, Poznań;
2021 – „Listening by Eye”, Muzeum Susch, Szwajcaria;
2021 – „Alfabet”, Warsaw Gallery Weekend/Fundacja Profile, Warszawa.

Dr Natalia Brandt jest wychowanką jednego z najwybitniejszych przedstawicieli sztuki konceptualnej w Polsce, twórcy sztuki pojęciowej, Jarosława Kozłowskiego. Studiowała w jego Pracowni Rysunku, następnie była jego asystentką. Profesor Kozłowski był również promotorem jej pracy doktorskiej. Nie dziwi więc fakt, że pani Natalia już w trakcie studiów zdecydowanie określiła obszar swoich artystycznych poszukiwań, lokując je w przestrzeni sztuki analitycznej, nacechowanej wielokierunkową formą kreatywności.

Tworząc w określonym miejscu i czasie artystka konsekwentnie realizuje swoje artystyczne założenia i ambicje. Aktywnie uczestniczy w życiu artystycznym Poznania, współpracuje z uznanymi w środowisku autorskimi, „alternatywnymi” galeriami (Galeria Aneks, Galeria Arsenał, Galeria Oko/Ucho, Galeria AT, Archiwum Idei). Bierze udział w istotnych dla tego rodzaju sztuki wystawach ogólnopolskich i zagranicznych. Od kilku lat systematycznie prezentuje swoje prace w Fundacji Profile w Warszawie. W ostatnim czasie zorganizowała w tej instytucji dwie indywidualne wystawy (2017 „Zaślepianie” i 2019 „Gry przesunięć”), a w czerwcu 2022 roku zaprezentowała swoje prace na wystawie zatytułowanej „Dedykacje”. Jest uznaną w środowisku artystką, jej nazwisko pojawia się często obok takich znamienitych twórców, jak np. Jarosław Kozłowski, Józef Robakowski, Ewa Partum, Natalia Lachowicz, Ryszard Waśko, Krzysztof Wodiczko, Tomasz Ciecierski czy Andrzej Dłużniewski, Alicja Karska i Aleksandra Went. W uznaniu za swoją działalność artystyczną otrzymała stypendium Artystyczne Miasta Poznania (2012) i odznakę honorową „Zasłużona dla Kultury Polskiej” (2018).

Bogata, wieloaspektowa działalność artystyczna habilitantki, jest mocno zakorzeniona w otwartym, postkonceptualnym myśleniu o sztuce. Jej twórczość to permanentne poszukiwanie uniwersalnego języka dla zobrazowania uniwersalnych treści, osobliwa, wręcz fanatyczna próba znalezienia właściwego kodu znaków dla przekazania myśli. To swoista, instynktowna, wciąż ponawiana intencja dla zobrazowania wielowarstwowej głębi intelektualnego przekazu, w oparciu o krytyczno-analityczny dyskurs ze sztuką. W tym żmudnym procesie twórczym autorka sięga po różne media, realizuje swoje prace posługując się rysunkiem, malarstwem, fotografią, video, tworzy książki artystyczne, obiekty i instalacje, używa dźwięku i światła. Niezmiennie pochłonięta kreatywnym działaniem, poddaje się dynamicznemu namysłowi nad mechanizmami percepcji, stara się odnaleźć, unaocznic korelacje między gramatyką języka artystycznego a sferą znaczeń. Operuje indywidualnym, subiektywnym językiem wizualnym. Korzystając z różnorodnych środków przekazu prowokuje, zmusza do wyjścia poza schematy klasycznego rozumienia dzieła sztuki, zachęca do dialogu, odkrywania nowej, różnorodnej struktury znaczeń. Jej twórczość, jak sama pisze we wstępie, „(...)odnosi się do dwóch obszarów: refleksji nad rzeczywistością oraz refleksji nad sztuką(...) , a (...)spektrum podejmowanych tematów oraz sposoby ich artykulacji wynikają z ciekawości sztuki i chęci dotarcia za jej pośrednictwem do trudno uchwytnych, niekiedy enigmatycznych zjawisk otaczającej rzeczywistości(...)”.

Jedną z charakterystycznych cech twórczości dr Natalii Brandt jest rozbudowywanie swoich wypowiedzi, artystycznych artykulacji w większe, rozłożone w czasie formy, cykle prac. Działając w obszarze refleksji wokół percepcji natury, twórczego namysłu nad istotą sztuki, artystka programowo, z twórczą premedytacją powraca do wcześniejszych realizacji, poddając je na nowo analizie, poszerzając obszar penetracji o nowe kreatywne wątki i kulturowe konteksty.

Przykładem takiego postępowania jest prowadzony od dłuższego czasu przez Panią Natalię artystyczny dialog z twórczością Kurta Schwittersa, którego efektem jest cykl prac składających się na dzieło wskazane jako osiągnięcie habilitacyjne.

Pierwsza realizacja stanowiła zestaw dziesięciu asamblaży pod tytułem „O nieoznaczoności - spóźnione rozmowy z Kurtem Schwittersem”, które zostały pokazane w 2010 roku w ramach wystawy „Bez uzasadnienia” w Galerii Arsenał w Poznaniu, a później na wystawach indywidualnych w Galerii im. Jana Tarasina w Kaliszu oraz w Centro di Arte Contemporana w Rzymie (2013). Tworząc asamblaże, równocześnie artystka podjęła próbę odniesienia się do idei Merzbau, opus vitae Schwittersa, tworząc kilkadziesiąt rysunków obrazujących szerokie spektrum niemożliwych obiektów przestrzennych, które zaprezentowała na wystawie pt. „Punkty zbieżne” w CK Zamek w Poznaniu (2013) i na indywidualnej wystawie „New Conceptual Practices” w Galerii Annex 14 w Zurichu (2014).

Na dzieło habilitacyjne składają się późniejsze prace stanowiące kontynuację rozpoczętego w 2010 roku projektu. Po 2017 roku pani Natalia ponowiła artystyczny dyskurs z twórczością Schwittersa; w tym czasie zainteresowała się również awangardową twórczością belgijskiego poety-artysty Marcela Broodthaersa, odkryła też mało znane kaláže Bertolda Brechta. Pod wpływem tych inspiracji stworzyła kilkadziesiąt kolażowych kompozycji, z których część pokazała na indywidualnej wystawie pt. „Ukryte związki rzeczy” (Galeria AT w Poznaniu, 2018), a następnie, w ramach kolejnej indywidualnej wystawy, w Fundacji Profile w Warszawie (lipiec 2019). Na warszawskiej wystawie zatytułowanej „Gry przesunięć” autorka uzupełniła wcześniejszy zestaw prac o 1 asamblaż i 5 obiektów. Ponadto, do habilitacyjnego zestawu prac artystka dołączyła 12 egzemplarzy edycji artystycznej w formule dowolnie, luźno ułożonych, zamkniętych w kartonowych pudełkach zreprodukowanych kolaży.

Pod względem ideowym zaprezentowana praca jest spójna i czytelna. Emanuje intuicyjną, mentalną energią opartą na formalno-duchowych związkach i odniesieniach do awangardowej i postawangardowej klasyki. Uwidacznia i uzmysławia fakt, że wszelkie wartości zawarte w sztuce wynikają z idei przesłania, że proces obrazowania i odbioru jest w naturalny sposób powiązany z procesem intelektualnym, a istotą twórczego przekazu jest otwartość rozłożona w czasie i przestrzeni, otwartość jako nieustanna możliwość odnajdywania nowych wartości, ukrytych znaczeń, tworzenie nowych kontekstów myślowych.

Powyzsza refleksja pojawiła się po kolejnej, wnikliwej analizie dokumentacji i zmieniła mój pierwotny, krytyczny osąd na temat pracy habilitacyjnej, a precyzyjniej rzecz ujmując, na temat sposobu jej przedstawienia, upublicznienia w przestrzeni wystawienniczej Fundacji Profile. Zaaranżowana w konwencjonalnej formule wystawa, bardzo mocno eksponowała estetyczną warstwę prac i zaburzyła, moim zdaniem, wręcz zatarła nadrzędny i żywotny dla tego twórczego przedsięwzięcia ideowy przekaz. Poważny, autentyczny, okupiony intensywną pracą twórczą dialog z awangardową klasyką, w tym wydaniu zdecydowanie zatracił swoją ekspresję. „(...)Odwleczone w czasie rozmowy z mistrzem dadaistycznego absurdu(...)” zamieniły się w zwykłą, schludnie zaaranżowaną wystawę, na której dwornie „wisały” w standardowo zakomponowanym układzie, estetycznie taktowne, o zróżnicowanych formatach obrazy-kolaże. Podobny odbiór prowokował sposób zaprezentowania asamblażu i pozostałych obiektów.

Dokonałem jednak ponownego oglądu pracy, koncentrując się tym razem tylko na zapisie

fotograficznym zawartym w dokumentacji i skupiając się na pojedynczych obiektach, w oderwaniu od aranżacyjnego kontekstu wystawy. Ten zabieg wyciszył moje obawy, unaoczniał w czystej formie istotę przekazu i pozwolił dodatkowo zauważyć i docenić rolę, jaką spełnia w tym projekcie koncepcja edycji artystycznej, która stanowi szczególne zwięzienie wcześniejszego, żmudnego procesu kreacyjnego. Świetnym pomysłem było również umieszczenie w opisie podrozdziału zatytułowanego „Appendix”, który zdecydowanie zdynamizował i poszerzył odbiór pracy o przestrzeń czasu.

Twórczość dr Brandt stanowi holistyczną jedność, artystka jest wierna raz obranej idei „bycia” w sztuce. Konsekwentnie realizuje swoje artystyczne założenia i podejmuje nieustanną próbę usystematyzowania rozpoznanych rzeczywistości i twórczo zmagają się z procesem nadania swoim dziełom właściwej wymowy. Ulegając tej wewnętrznej potrzebie, tworzy wiele interesujących arte-faktów. Już pierwsze, samodzielne realizacje pani Natalii to dojrzałe propozycje artystyczne, ukazujące niebagatelny, kreacyjny potencjał i objawiające ekscytującą osobowość, poważnie traktującą swoje „powołanie”. Metrowa „Miara gumowa” do mierzenia wytworów sztuki i wyobraźni; seria wielkoformatowych rysunków, obiektów pod wspólnym tytułem „Wnętrze/Zewnątrz”, praca, w której autorka stawia pytania o fizyczność przestrzeni, o jej granice i możliwości jej transformacji; prace pt. „Kształty gramatyczne I”, „Kształty gramatyczne II”, których artystyczną kontynuacją stała się imponująca instalacja malarsko-rysunkowa „Oko słyszy/ucho widzi”, wypełniająca całą przestrzeń Galerii Oko/Ucho w Poznaniu, stanowiąca próbę odpowiedzi na pytania dotyczące analogii pomiędzy językiem dźwięku a językiem obrazu; trzy prace składające się na dyplom magisterski: „Reminiscencje”, „Rzeczokolory” i monumentalna, połączona z projekcją wideo praca „Patrioci wszystkich krajów łączcie się” (praca zaprezentowana na wystawie indywidualnej w Fundacji Profile w Warszawie), w której autorka przeprowadza według arbitralnej reguły, malarską i rysunkową grę z pojęciem patriotyzmu; wspomniane wcześniej wystawy „O nieoznaczoności – spóźnione rozmowy z Kurtem Schwittersem”, na których prezentuje autorka wysublimowane malarsko asamblaże i kolaże. Wszystkie powyżej wymienione prace, to znaczące wydarzenia i znalazły już swoje miejsce w przestrzeni polskiej sztuki współczesnej, i były prezentowane w docenianych przez środowisko galeriach w kraju i za granicą.

Kolejne, autorskie projekty stanowią kontynuację obranej przez autorkę strategii twórczej. To nie gotowe i skończone artystyczne uprzedmiotowienia, lecz zanotowane, urzeczowione, konceptualne i zmysłowe procesy, wciąż otwarte na nowe kreatywne kontynuacje, ożywiające z jednej strony „ruch” myśli, z drugiej zaś odwołujące się do naturalnej wrażliwości człowieka. Są to ważne i istotne komunikaty, instalacje zakorzenione w konkretnej przestrzeni, diagnozujące naturę współczesnego świata i sztuki lub kameralne prace nawiązujące do twórczości artystów „najnowszej” sztuki („Dialogi o rysunku” prowadzone w latach 2011-2015 z mieszkającym w Belgii artystą Helmutem Nickelsem, wystawa „Metamorfozy Idei”, Galeria Arsenał, Poznań 2014; „Utwór na 821 ołówków” zaprezentowany na wystawie „Słuchając okiem”, Archiwum Idei, Poznań 2019, a rok później w Museum Susch w Szwajcarii; i wreszcie zestaw minimalistycznych prac z cyklu „Uporządkowany, poza porządkiem, porządek”, hołd dla Agnes Martin, wystawa „Petit”, Galeria im. Jana Tarasina, Kalisz, 2020). Instalacja „Bezmiejsca” (Galeria Naprzeciw, Poznań 2011) poruszająca problem uchodźstwa i imigracji we współczesnym świecie; instalacje

„Układ zamknięty” i „Desegregacja” (Fundacja Profile, Warszawa 2012), obie bardzo poruszające, klarowne w swojej strukturze, obrazujące przejmujące treści; „Cztery strony świata” (Art Museum Ise, Japonia 2018) - czysta w formie, uniwersalna w przekazie instalacja. Wspomnę jeszcze o dwóch, moich ulubionych, pracach artystki: „Gdy tutaj jest gdzie indziej” i „Linia eksterytorialna”. Pierwsza z nich, upubliczniona na wystawie „Odwrócenia” w Galerii Naprzeciw w Poznaniu w 2020 roku, „(...) składa się z trzech części: błękitnego obrazu akrylowego, rysunku na papierze oraz umieszczonego na ścianie tekstu. Stawia pytania wynikające z niejednoznaczności pojęcia *TUTAJ*, które w obecnym czasie stało się względne bądź problematyczne. Gdzie jest „tutaj”? Co znaczy i jak się odnosi do pojęcia „tam”? Czy jest to miejsce określone przez fizyczną obecność, czy coś innego, stworzonego przez wyobraźnię? Czym jest „tutaj” dla mnie, a czym dla bezdomnego? Albo uchodźcy, który ucieka „tam”? Gdzie jest jego/jej „tutaj”?(...)” (opis autorki). Druga praca była eksponowana w ramach międzynarodowej wystawy pt. „Rozmowy/Gespräche” w Galerii Miejskiej w Gorzowie Wielkopolskim również w 2020 roku. „Był to rysunek o wymiarach 1823 x 1 x 1 cm, zainstalowany na czterech ścianach jednego z pomieszczeń galerii. Wykonany z drewnianej, pokrytej czarną farbą cienkiej sklejki, składał się z zeskalowanych, wyciętych z wielkoformatowej politycznej mapy świata, wszystkich linii granicznych wszystkich istniejących obecnie na świecie państw. Połączone w jedną, nieregularną linię, pozbawione zostały wszelkich funkcji wyznaczania granic i związanych z nimi narodowych tożsamości terytorialnych(...)”. Te dwie prace wręcz hipnotyzują skrajnie oszczędną formą plastyczną. Ich przedmiotowy minimalizm sprawia, że ich istotą nie jest to, czym one są, lecz to, czym się stają w procesie tworzenia i w akcie postrzegania, percepcji.

Sumując, nie mam wątpliwości, że twórczość kandydatki jest oryginalnym, autentycznym zjawiskiem artystycznym. Z pewnością miałem sposobność zapoznać się z twórczością nietuzinkowej artystki, która świadomie i efektywnie anektuje do swojej twórczości różnorodne współczesne środki przekazu, a jednocześnie w pełni akceptuje tradycyjne sposoby obrazowania, która wie, że współcześnie sztuka funkcjonuje jako przestrzeń wykorzystująca wielorakie atrybuty substancji artystycznej, ale respektuje również tradycyjne wartości estetyczno-formalne. W kontekście często skrajnie estremalnych, chaotycznych zjawisk „najnowszej” sztuki to bardzo cenna postawa. Artystka swobodnie czerpie z materii sztuki, „przechwytuje” z jej obszaru formalne i treściowe motywacje-inspiracje. Czyni to z dużym innowacyjnym wyczuciem, odnajdując zawsze swoją, indywidualną ekspresję, pozbawioną cech trywialnego zapożyczenia. Jej dzieła wyróżnia rzeczywista szczerść artystyczno-ideowej intuicji i gorliwa autentyczność na drodze poszukiwania jej obrazo-przedmiotowego ekwiwalentu.

Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne oraz popularyzujące naukę lub sztukę

Od kilkunastu lat, dr Natalia Brandt jest związana zawodowo z Uniwersytem Artystycznym w Poznaniu. Jest cenionym pedagogiem, legitymuje się znaczącym dorobkiem artystyczno-naukowym, wykazuje dużą aktywność organizatorską, kuratorską i promocyjną na rzecz macierzystej uczelni. Jej prace, wypowiedzi związane z twórczością prezentowane są w publikacjach, książkach, katalogach (11 pozycji) i mediach społecznościowych. Współpracuje przy organizowaniu wystaw zbiorowych i uczestniczy w pracach związanych z publikacjami do wystaw (4 pozycje), angażuje się w przedsięwzięcia związane ze współpracą naukową z innymi

ośrodkami artystyczno-naukowymi w kraju i za granicą (16 osiągnięć). Po uzyskaniu stopnia doktora, pełniła funkcję promotorki dyplomu magisterskiego (pracy artystycznej oraz teoretycznej), recenzowała 6 magisterskich prac dyplomowych i 3 prace licencjackie.

Od 1.10.2019 do 30.09.2020 roku pełniła obowiązki kierowniczkii V Pracowni Rysunku na Wydziale Malarstwa UAP; od 2016 do stycznia 2020 roku pełniła funkcję menadżerki publikacji do systemu Polskiej Biblioteki Narodowej; od 2020 roku jest koordynatorką ds. POL-nu na Wydziale Malarstwa i Rysunku. W latach 2016-2019 była członkinią Rady Wydziału Malarstwa i Rysunku, a od roku 2019 jest członkinią Rady Naukowej Wydziału Malarstwa i Rysunku.

W latach 2005-2017 dr Natalia Brandt wygłosiła 6 wykładów w Uczelni i poza Uczelnią (Międzynarodowe Warsztaty w Skokach i w Sławie). Legitymuje się znaczącym dorobkiem związanym z organizacją wykładów, odczytów, wystaw, imprez i spotkań aktywizujących środowisko studenckie. Wymienię tylko te zorganizowane w okresie po doktoracie:

- wystawa studentów V Pracowni Rysunku pt. „Gry znaczeń” w Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAK w Krakowie (2017-18);

- udział studenta V Pracowni Rysunku w wystawie „Sztuka w sztuce” (MOCAK, Muzeum Sztuki Współczesnej, Kraków); wyróżnienie dla studentki V Pracowni Rysunku na Międzynarodowym Konkursie pt. „Nad_rysować” (zaproszona do udziału w wystawie „Nad_rysować” w Galerii Sztuki Wozownia, Toruń oraz w wystawie w Centrum Wystawienniczym Stara Kotłownia WS UWM, Olsztyn);

- organizacja 3 indywidualnych wystaw studentów w ramach działalności V Pracowni Rysunku;

- studenci prowadzonej przez habilitantkę pracowni są uczestnikami finałowych wystaw rysunku: „3 Międzynarodowego Triennale Rysunku Studenckiego” w Katowicach; konkursu „Nowy Obraz/Nowe Spojrzenie”; konkursu „# Rysować”, Galeria Wozownia w Toruniu.

Na stałe współpracuje z Archiwum Idei współorganizując wystawy, wykłady, odczyty, prezentacje, koncerty (11 wydarzeń). W latach 2015-2021 brała udział w czterech projektach badawczo-naukowych.

Doceniam imponujący dorobek dydaktyczny i zaangażowanie w działalność organizacyjną i popularyzatorską habilitantki. Z załączonej dokumentacji wynika, że pani dr Natalia Brandt jest dobrym pedagogiem, otwartym na indywidualność studentów, szukającym nowych form działania artystycznego. Na podstawie materiału dotyczącego aktywności organizacyjnej mogę z całą stanowczością stwierdzić, że jest ona również pod tym względem bardzo wartościowym wykładowcą. Jej inicjatywy związane z popularyzowaniem sztuki, z promocją macierzystej jednostki oceniam bardzo wysoko.

Konkluzja

Zapoznawszy się z przedłożoną dokumentacją stwierdzam, że dorobek artystyczny, pedagogiczny, popularyzatorski spełnia warunki określone w art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021, poz. 478) z późn. zm.). **Uważam, że dr Natalia Brandt posiada w swoim dorobku osiągnięcia artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, oraz że**

wykazała się istotną aktywnością artystyczną realizowaną w wielu instytucjach kultury, w tym w zagranicznych. Wobec powyższego przedmiotowy wniosek oceniam pozytywnie.

Antoni Nikiel

.....
Podpis recenzenta